

Yazarlığın kaderi

TARİK BUĞRA

GÜN olur insanın başında hey heyler eser. O zaman da ipini koparır ve başlar kutuplar arasında seksek oynamaya. İkisinin arasındaki iklimler yoktur artık: Ya ak, ya kara. Daha kötüsü, istisna tanımaz katı

mı, katı ve bağışlamaya yabancı, haşın, hattâ vahşi genellemeler!

Gelgeç bir esintidir bu; derlenir, toparlanır; 'yazarlığın kaderi toplumun kaderidir' demekten vazgeçersiniz. Sizin için çok önemli ise, peşini bırakamıyorsanız ya da o sizin yakanızı bırakmıyorsa, konuyu kendi sınırları içine çekmeye çalışırsınız.

Gerçekten de, ne gereği var toplumu işe karıştırmanın ve politizasyondur, depolitizasyondur, partilerdi, ideolojilerdi, basındı, eleştirmenlerdi, yönetmenlerdi derken konuyu arapsaçına çevirmenin?

Adamın biri, "Okuyucu yazar değil; yazar okuyucusunu seçer" diyor. Doğru bulduğum bu sözün bir anlamı da, "yazar kaderini kendi çizer" demek değil midir?

Ama, bu soruya evet dedik mi, Kuzey Kutbu'ndan kurtulduk sanırken, kendimizi pat diye Güney Kutbu'nda buluveririz. Çünkü, basın, eleştirmenlerin, yönetmenlerin o kadere soktukları burunlarını unutmuş, hesap dışı bırakmış oluruz. Hele hele söz konusu bir oyun, bir senaryo ise, onların, özellikle de yönetmenlerin yazar kadro dışında bırakabileceklerini ve bırakabildiklerini, yâni yorumun yazara kırmızı kart çıkarabileceğini ve çıkarabildiğini atlamış oluruz.

'Haber kutsal, yorum hür' gibi bir şeyler söyleriz. Söylemesine gerine gerine söyleriz de, acaba gerçekten öyle midir? Yorum, gerçekten bağımsız mıdır ve olabilir mi? Politik, ekonomik, ideolojik, en acısı, duygusal etkilere ve baskılara kapalı mıdır?

Sizi bilmem. Ben hiç sanmıyorum ve afişten bir gün bile inmeyen bu filmi merak edip izlemişseniz, sizin de bana katılacağınıza inanıyorum.

Politik, ideolojik, ekonomik, duygusal etkilerin aynasında yazar? Ve, yazarlığın kaderi?

Bu sorulardır işte benim başımda hey heyler estiren ve bana, yeni baştan, 'yazarlığın kaderi toplumun kaderidir' dedirten.

Böylece hızımı alamıyor ve ekliyorum: Bu kaderler, bu yapışık ikizler, ancak kafalarımızı, yâni kalemimizi o etki ve baskılardan koruyabildiğimiz zaman ve koruyabildiğimiz ölçüde güzele, olumluya, onurluya yönelebilecektir.

